

Počasím zpožděné fotbalové jaro

Datum 31. 03. 2013 bylo stanoveno pro start jarní části soutěžního ročníku 2012/2013 okresního přeboru. Proti tomu to termínu však stálo počasí a začátek jarní části se povedl až napotřetí. Myslím si, že ani velcí pamětníci uhřické kopané si nevzpomenou, kdy počasí tak zásadně ovlivnilo termínovou listinu.

Pro nás to bohužel znamenalo, že herní pohoda a dobré výsledky v zimní přípravě a start tolik diskutované a médií komentované posily v podobě Milana Pacandy nebyly dostatečně zúročeny v mistrovských utkáních. Navíc nám téměř celé jaro chyběl ze zdravotních důvodů Josef Mokry, který byl uplynulých 17 sezon naší brankářskou jedničkou. Je jasné, že takový hráč a jeho místo v týmu se jen těžko nahrazuje, s čímž jsme si však museli poradit. A to se nám snad docela povedlo, když jsme doplnili mužstvo o brankářskou dvojici Tomáš Bajer a Filip Schiel.

Hlavně na začátku jara byly naše zápasy hodně sledované

a ne vždy se s tím hráči a vedení SK vyrovnalo. Celkovým výsledkem ročníku 2012/2013 bylo umístění na 11. příčce OP se ziskem 33 bodů. Přesto si myslím, navzdory velice úzkému kádru, že naše konečné umístění mohlo být daleko lepší! Domácí zápasy se Strážnicí, Mikulčicemi a Ždánicemi a zápas v Sobůlkách pro nás byly značnou bodovou ztrátou, a pokud bychom uhráli v těchto utkáních o 6 bodů více, tak bychom měli v tabulce pravdy (0) a s 39 body bychom tak skončili na 6 místě. Ale to je jen „kdyby“. Skutečnost je ale taková jaká je a my se z ní musíme ponaučit.

Pro zajímavost si můžeme zrekapitulovat uplynulou „pětiletku“ po postupu do OP:

soutěžní ročník 2008/2009
6. místo (36 bodů)
skóre 37:40, utkání 10-6-10
soutěžní ročník 2009/2010
12. místo (26 bodů)
skóre 28:51, utkání 7-5-14
soutěžní ročník 2010/2011
5. místo (38 bodů)
skóre 47:53, utkání 12-2-12

soutěžní ročník 2011/2012

8. místo (34 bodů)

skóre 43:47, utkání 10-4-12

soutěžní ročník 2012/2013

11. místo (33 bodů)

skóre 51:45, utkání 9-6-11

A co je nového pro příští ročník? K tomu jen krátce, protože jsme teprve na začátku letní přípravy. Přesto bychom pro nastávající ročník rádi viděli na trenérském postě nějakou změnu. Na doplnění kádru pracujeme a několik hráčů je již v jednání, ale prozatím nebudeme uvádět konkrétní jména, počkejme si na

Petr Meduna – předseda SK

výsledky jednotlivých dohod. Zatím můžeme uvést jen to, že Milan Pacanda prodloužil hostování v našem klubu.

Rád bych v závěru, jako vždy, poděkoval Vám všem – divákům, fanouškům, příznivcům, sponzorům a hlavně obecnímu úřadu za podporu fotbalu v Uhřicích. Doufám, že i nadále budeme zviditelňovat Uhřice nejen v našem okrese, ale i mimo jeho hranice.

Zpravodaj Uhřic

www.uhrice.cz e-mail: starosta@uhrice.cz

Pečeť obce z roku 1764

Vydává zastupitelstvo obce

číslo 2

ročník XI

vyšlo 26. 7. 2013

Knihomol
strana 2

Den dětí
strana 3

Setkání Uhřic
strana 5

Informace ze školy
strana 6

STAROSTA: Na úklid a údržbu obce byli přijati další pracovníci

Vážení spoluobčané,

více jak polovina letošního roku je za námi a tak bych se chtěl trochu poohlédnout za činností obce. V tomto příspěvku upustím od výčtu větších investičních akcí, které jsou v běhu a nebo byly stavebně dokončeny. Přiblížil bych akce

menšího rozsahu a aktuální témata údržby a rozvoje obce.

Mezi ně na prvním místě patří kapacitně nevyhovující mateřská škola – proto se zastupitelstvo obce rozhodlo řešit tento problém výstavbou nové školky

v prostoru u základní školy po bývalém rodinném domu Klečkových. Byla vytvořena pětičlenná pracovní skupina, která bude spolupracovat s projektantem a podle potřeb obce, žáků a pedagogů má za úkol projekt doladit do optimální podoby. Přibývající počet dětí je podminěn zvyšujícím se počtem

mladých rodin a celkově se zvyšujícím počtem občanů v obci v souvislosti s výstavbou nových rodinných domů nebo koupí starších domků. Za letošní půlrok se do naší obce přihlásilo 33 občanů, což je od roku 1968, od kdy jsou na obci vedeny záznamy přihlášených, nejvíce.

pokračování na str. 2

Kulturní komise uspořádala zájezd do Rakouska

Kulturní komise v květnovou sobotu 4.5. uspořádala zájezd do Rakouska. Zájezd se uskutečnil ve spolupráci s cestovní kanceláří Čebus a naším cílem bylo Rakousko.

Ráno v sedm hodin jsme od školy vyrazili směrem západně od Vídně, do Vídeňského lesa. Zde je spousta krásných hradů, městeček a výletních destinací.

Naši první zastávkou byl hrad Kreuzenstein a hned po něm hrad Liechtenstein. Oba hrady

sloužily filmařům při natáčení filmů jako je například Klavíro na čarodějnice a Tři mušketýři.

Poté jsme zavítali do městečka Mödling, které inspirovalo mnoho umělců v 19. století a připomíná dávnou slávu císařského rodu Habsburků. Zde jsme měli jen malou chvíli na kávičku a posezení v kavárně a spěchali jsme k podzemnímu jezeru Hinterbrühl. Jezero je největším ve střední Evropě a propluli jsme jezero vysušeno a vyráběly se

zde součástky do letadel.

Dále jsme zamířili k loveckému zámku Mayerling, místu tragédie korunního prince Rudolfa. Na místě neštěstí nechala císařovna Sisi postavit kapli a kdo měl zájem mohl si ji uvnitř prohlédnout.

A pak už jsme frčeli k Heiligenkreuzu, impozantnímu babenberskému klášteru, kde je uchována vzácná relikvie z Kristova kříže. Zájemci si prošli křížovou cestu a také měli možnost se

podívat na místní hřbitov, kde je pohřbena Mary Vecera, milénka korunního prince Rudolfa.

Zde naše poznávání skončilo a autobus nabral směr Uhřice. Během cesty v autobuse vládla dobrá nálada, v autobuse byla možnost zakoupení nápojů a svačinu měl každý svou. Rádi bychom zájezd v příštím roce zopakovali a poznali další zajímavá místa. Přidáte se?

Jana Chmelařová

Fotbalová příprava v Uhřicích končí

Přestože uplynulá sezóna uhřické přípravy skončila skvělým pátým místem v konkurenci takových obcí, jako jsou Dubňany, Mutěnice, Mikulčice či Šardice, rozhodli jsme se po

zralé úvaze dále v soutěži přípravek nepokračovat.

Jediné mládežnické mužstvo Uhřic jsme přihlásili do soutěže mladších žáků. Hlavním důvo-

dem pro tento krok bylo, že fotbalisté končící věkem v kategorii přípravek nepokračují ve fotbalovém životě v okolních vesnicích a přerušují de facto svůj tréninkový a zápasový návyk, který jak vidíme u prvního mužstva Uhřic, už málokdo obnoví. Protože v mladších žácích

se hraje se sedmi hráči v poli a jedním brankářem, zahraje si i tím pádem větší počet dětí. A o to tu jde především. Samotná hra je důležitější než výsledek. Tak nám držte palce.

Pěňčík František, Buršík Jan

KONEČNÁ TABULKA – muži							
Rk	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body
1.	Mikulčice A	26	17	4	5	60 : 28	55
2.	Dambořice	26	15	4	7	67 : 30	49
3.	Strážnice	26	15	3	8	53 : 36	48
4.	Vnorovy A	26	13	5	8	65 : 39	44
5.	Moravany	26	11	7	8	45 : 33	40
6.	Sobůlky	26	11	5	10	40 : 53	38
7.	Kostelec	26	11	5	10	54 : 45	38
8.	Ždánice	26	11	4	11	66 : 54	37
9.	Svatobořice A	26	9	8	9	44 : 48	35
10.	KEN Veselí	26	9	7	10	46 : 47	34
11.	Uhřice	26	9	6	11	51 : 45	33
12.	Ratíškovice B	26	9	6	11	51 : 54	33
13.	Ježov A	26	9	2	15	35 : 59	29
14.	Tv.Lhota	26	0	0	26	18 : 124	0

KONEČNÁ TABULKA – žáci							
Rk	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body
1.	FK Dubňany	20	19	0	1	276 : 33	57
2.	Mutěnice	20	17	1	2	213 : 61	52
3.	Lužice	20	16	1	3	184 : 61	49
4.	Nenkovice	20	13	0	7	110 : 90	39
5.	Uhřice	20	9	1	10	73 : 118	28
6.	Mikulčice	20	7	0	13	89 : 166	21
7.	St.Poddvorov	20	6	1	13	81 : 169	19
8.	Strážovice	20	5	3	12	66 : 115	18
9.	Milotice	20	5	2	13	58 : 158	17
10.	Prušánky	20	5	1	14	73 : 126	16
11.	FK Šardice	20	3	0	17	57 : 183	9

Zpravodaj Uhřic • Vydává Zastupitelstvo obce Uhřice • Řídí komise pro tisk a informace - předseda Lukáš Tesařík • Povoleno Ministerstvem kultury ČR dne 4. 4. 2003, pod evidenčním číslem MK ČR E 14400 • Inzerci přijímá: Obecní úřad PSČ 696 34 Uhřice, tel. 518 631 630
Tisk: Obec Uhřice • Sazba: Reklama Chludil s.r.o. - www.chludil.cz

pokračování ze str. 1			
V současnosti žije v obci 750 občanů a to jsme se mnoho let pohybovali na hranici sedmi set obyvatel. Dle tohoto trendu se dá usoudit, že zájem o žití v naší obci je.			

Na úklid a údržbu veřejného majetku byli přijati od 1.7.2013 čtyři pracovníci z řad uchazečů o zaměstnání z úřadu práce. Úřad práce se po letech vrátil k systému příspěvků formou finanční dotace na jednotlivé			
pracovníky. V průběhu dvou minulých let se ministerstvo práce a sociálních věcí snažilo systém „zdokonalit“ tím, že bude dobrovolná veřejná služba bez nároku na odměnu. Naštěstí zvítězil zdravý úsudek a navrátilo se vše do zaběhnutých kolejí. Věřím, že i tímto přispějeme k upravenosti obce.			

Koncem června se rozběhl provoz aqaparku, kde bylo přijato pět brigádníků a to na pozice plavčík a pokladní. Zahájení pro-			
vozu bylo v souběhu s dokončením stavebních úprav, které vznikly na základě reklamačního řízení. To obec uplatnila vůči generálnímu dodavateli stavebních prací. Reklamované vady byly z větší části odstraněny, neodstraněné vady momentálně řeší právní zástupce obce v součinnosti se soudním znalcem v oboru stavebnictví. Jsme přesvědčeni, že se vše podaří vyřešit tak, aby budoucí provoz koupaliště nebyl omezován stavebními závadami.			

Petr Tihelka

Jak jsme hledali a našli Knihomola

Dnes už my, děti z uhřické školy a školky víme, jak takový Knihomol vypadá. Ale to páteční ráno, 14.6.2013, jsme také nevěděli, koho to vlastně hledáme. Ptáte se proč jsme hledali právě Knihomola? Protože proděravěl dětem pohádkovou knížku a sebral všechna kulatá písmena, ta špičatá písmena zase pohazoval po světě, jelikož by ho tlačila v břiše. Tak jsme se rozhodli, že ho najdeme, aby nám písmena vrátil.

Nejprve jsme se rozdělili do barevných týmů: žlutý, modrý, oranžový, červený, bílý, zelený, přilepili jsme si na tělo smajlíky výše uvedených barev a vyrazili jsme do přírody podle oranžových fáborků.

Děti cestou plnily úkoly všeho druhu: nejdříve přeplouly moře a to tak, že provlékly jednu část svého oblečení provazem a takto propojení musely překonat moře, až do přístavu. Dále jsme vymýšleli slova na určitou hlásku, kterou nám do přístavu

přivezla nákladní loď. Snažili jsme se přejít bažinu suchou nohou, pomocí papírových kartonů. Zvládli jsme všichni dokonce i štafetu „opilosti“, kdy jsme se museli desetkrát obtočit kolem dřevěného kolíku a potom utíkat do cíle. Také jsme měli za úkol seskládat celou abecedu do posledního písmenka z vršků od pet lahví, které byly vysypané v trávě.

Všechny tyto nelehké úkoly nám poslal do cesty právě Knihomol. Ale děti se nenechaly odradit a všechny tyto úkoly zvládly. A tak se stalo to, že jsme hledaného opravdu našli!!! Jak vypadal? Byl vysoký, vousatý, měl baculaté břicho, na hlavě měl klobouk s otevřenou knihou a na očích velké brýle. Všichni společně jsme mu prokázali službu a přečarovali ho na Knihomila tímto zaklínadlem: HO-KUS POKUS FIBIDUS, PROMĚNIT SE RYCHLE ZKUS V KNIHOMILA, ten za to dětem vrátil písmena v jedlé podobě. Všichni jsme byli spokojeni, že poselství, které

jste si předsevzali na začátku cesty jsme splnili.

Určitý podíl na úspěchu jistě měla i vydatná svačina u Mokrých, která nám všem po ránu dodala síly na další cestu. Když jsem se odpoledne ptala Barunky, co se jí nejvíce z celého dne líbilo, odpověděla bez zaváhání: „Hranolky!!!!“

A pak se šlo zpět do školy. Ale..... co to? Na cestě zpět na nás u hospody v koruně kaštanu čekalo překvapení. Ještě, že nás doprovodil ten vysoký pán v klobouku KNIHOMIL. Ten byl dost velký na to, aby sundal první indicie k pokladu. U studny před školou pak byla ještě druhá indicie. Díky těmto nápovědám jsme všichni skončili na školní zahradě v písčovišti. A děti hrabaly nejprve rukama... a hrabaly... a pořád nic. Později přišly na řadu lopatky, pomocí nich jsme se dostali k pokladu – truhlici plné dobrot. A na závěr bylo ještě další překvapení. Dorty

Drobná stavební činnost proběhla i u kostela, kde se pod dozorem pana faráře Jaroslava Horáka dokončuje stavba kapličky s úpravou jejího nejbližšího okolí. Chtěl bych poděkovat všem, kteří se formou brigád na této akci podíleli. Na závěr bych chtěl všem popřát krásné prožití slunečních letních dnů.

s malým hracím ohňostrojem. Uf, to bylo, ale náročné dopoledne. Myslíme si, že je konec, ale není. V pondělí byla po obědě ještě pravá zmrzlina v kornoutku. Nikoho jsme do ní nemuseli dvakrát pobízet.

Všechno to byla „velká mňamka“. Na to správné slovo přišla Emička, když měla pusinku uspiněnou od ucha k uchu.

Na závěr se patří poděkovat všem těm, kteří se na tomto dni podíleli. Ale nechci děkovat jen ze slušnosti, ale z opravdového přesvědčení, že je za co děkovat. Víím, že pro některé maminky to byla práce navíc, vedle té běžné každodenní, kterou mnohdy nikdo neocení. A proto děkuji paní Radce Mokré, Katce Hrubé a Míše Luskačové za pomoc při organizaci tohoto dne. Také paní Masaříkové, Buršíkové, Doležalové, Malíkové a Kučerové za pamlsky pro děti. **DĚKUJEME!!!**

Petra Bajerová

Poslední rozloučení s p. Tomášem Prnkou

6. dubna 2013 se ve křtinském barokním chrámu Jména Panny Marie rozloučily stovky lidí se zesnulým dlouholetým emeritním farářem Tomášem Prnkou, naším rodákem, který byl odvolán Nejvyšším Veleknězem na Velký pátek 29. března 2013. Zemřel v nemocnici Brně - Bohunicích ve věku sedmadesát let. Pohřební mše svatá a následné obřady se konaly za účasti dvou premonstrátských opatů – strahovského a novoříšského a celkem 70 kněží a jáhnů. Přítomní byli zástupci veřejného i kulturního života, nechyběla kapela, hornisté, hasiči a orelské prapory. Jeho tělo bylo pochováno – dle jeho přání - na hřbitově ve Křtinách do hrobu, kde odpočívá pan rada Fr. Marek.

Nejenom hasičské ohlédnutí za naším rodákem

Již nikdy více nezazní to nezapomenutelné „Vítám také zástupce hasičů z mé rodné vsíky v Uhřicích.“ Toho jsme si u nás všichni vážili, na to jsme se těšili. Vždyť to patřilo jen nám.

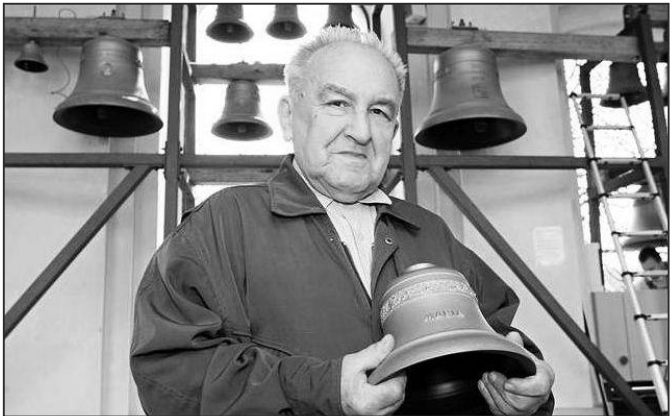
Tomášek, tak jak jsme ho s důvěrou a úctou oslovovali, byl malý vzrůstem, ale srdcem

P. Tomáš Prnka se narodil 14. února 1926 v Uhřicích, pokřtěn byl ve farním kostele sv. Martina v Dambořicích a při biřmování si vybral jméno Josef podle staršího bratra p. Josefa. Na kněze byl vysvěcen 16. dubna 1950 v Brně. Po vysvěcení musel nastoupit jako voják PTP. Od roku 1954 sloužil jako kaplan v Oslavanech, Ivančicích, Zbýšově u Brna, Znojmě, Zvoli nad Perštejnem, na Starém Brně, Valči, Dalešicích, Deštné a Nových Sadech. Jako administrátor působil v Adamově, od roku 1973 se stal duchovním správcem ve Křtinách a v letech 1997 až 2001 také administrátorem v Babicích. Byl jmenován konsistorním radou olomoucké arcidiecéze a v roce 1978 děkanem blanenského děkanství. Zasloužil se o zvelebení

nejdůležitější křtinské památky - Santiniho stavby - chrámu Jména P. Marie, Díky tomu zanechal nedozírnou hodnotu, kterou budou oceňovat i příští generace. S opravou bylo započato v roce 1972. Zasloužil se také o výstavbu nového kostela v Březině. Dalším významným počinem bylo zbudování zvonkohry o 33 zvonech. Kromě této činnosti se pan děkan plně věnoval i svému kněžskému poslání v rozlehlé farnosti s významným poutním centrem.

Celý život šel za svým cílem, vytrvale a úspěšně. Není proto divu, že měl i nepřátele, že někdy vzbudil nepochopení nebo i nevěřivost. Vyčítali mu, že je příliš vstřícný k těm, kteří si to nezaslouží, ale on nechtěl být soudcem. Odpovídal slovy evan-

gelia: „Nesudte, abyste nebyli souzeni (Mt7,1)“. Mimořádný respekt si vydobyl mezi věřícími i bezvěrci, uznávali ho i jeho nepřátelé. Byl pastýřem všech, bez rozdílu věku, majetku, ba i vyznání. Byl vzdělaný, rozuměl latině i řečtině, ale přesto hovořil obyčejným, rozvázným jazykem, aby mu i ta poslední „ovečka“ porozuměla. Přes velkolepost kostela i fary žil neobyčejně skromně. Raději investoval do oprav kostela než do svého příbytku. Jeho život naplňovaly i jiné cíle, i ve svém pokročilém věku používal počítač, s jehož pomocí komunikoval s celým světem. Pracoval do posledního dechu. Dalo by se říci, že zemřel vestoje, uprostřed práce. Také rád navštěvoval své rodné Uhřice. Odešel velký – malý muž. (red)

Malým díkem byla kytice květů od uhřických hasičů a věnec od rodáků za vše, co pro hasiče a nejen pro ně udělal.

Nezbývá nám, než mu jménem hasičů a Uhřičáků říct to prostinké „Pán Bůh zaplať“. Ta kytička, na jeho hrobě, kterou jsme tam položili na naší pouti

je jen malý dík za pomoc při našem vykonávání poslání hasičů „Bohu ku cti, vlasti k ochraně, bližnímu ku pomoci“. Ještě jednou Bohu dík.

Za uhřické hasiče – Milan Trbola st.

Jaro a začátek léta ve škole

Snazíme se zapojovat naše děti do dění v obci – připravili jsme pásmo písniček a básniček na vítání občánků a pásmo k ukončení školního roku, které se uskutečnilo 19. června na školní zahradě a následoval táborák.

Byli jsme s dětmi v Bongu v Brně. Přijelo za námi Divadélko z Hradce Králové s Pohádkou z našeho statku. Bylo to loutko-herectké představení, vyprávění ze života domácích zvířátek, ztvárněných maňáskovými loutkami. Sólisté agentury Bel canto pod vedením tenoristy Břetislava Vojkůvky připravili pro naše děti zábavné hudební vystoupení Procházka hudbou. Sestavené z melodických písní a rytmických skladeb českých a světových skladatelů. Bylo zábavné, poučné i výchovné.

Předškoláci absolvovali plavečké výcvik v Hustopečích a školáci v Hodoníně. Pokračovaly „dílničky a cvičenička“ pro maminky s dětmi pod vedením paní Kuksové. V úterý 25. června jsme vyhodnotili sběry a celoroční hru o Bondíky. Každé dítě, které se účastnilo, obdrželo cenu.

Ve středu 26. června jsme odjeli na výlet do Milotic. Do autobusu jsme nastupovali plní očekávání, jeli jsme bez maminek, ty nám jen zamávaly u autobusu a vzhůru za poznáním. Nejprve jsme v zámecké jízdně navštívili výstavu dravých ptáků. K vidění je výr, sova pálená, sokol stěhovavý, sokol lovecký, raroh velký, poštołka obecná, jestřáb lesní, syček obecný, káně Harrisova, káně lesní a dokonce i orl

skalní. Bylo to moc zajímavé a poučné, dokonce jsme se mohli všichni vyfotit s kánětem na ruce a vyzkoušeli jsme i přilet dravce na ruku. Pak jsme přešli do zámku a tam se stala velká proměna.... stali se z nás princezny, princové, dvorní dámy, šlechtici a šlechtičny a šli jsme navštívit paní hraběnku. Od paní komorné jsme se dozvěděli, jak se máme chovat, jak uklánět a pohybovat. Následovala prohlídka zámeckých interiérů a poté již vstup do sálu, kde děti očekává zámecká paní. Učili jsme se dvorské etiketě a následoval tanec pro princezny a šermířský souboj pro malé šlechtice. Vše za doprovodu živé dobové hudby. Byl to pro všechny nezapomenutelný zážitek. Některým z nás se ze zámku a z krásných šatů vůbec

Marcela Procházková, ředitelka ZŠ a MŠ Uhřice

I letos jsme se zúčastnili soutěže ve sběru papíru

V letošním roce se naše škola účastnila soutěže ve sběru papíru. Tuto akci vyhlásila firma EKOR a nejšikovnější sběrači byli odměněni dárkem od této firmy. Všechny děti byly pak motivovány k dalšímu směru malým darečkem.

kg. Pokud chcete škole v tomto úsilí pomoci, můžete i vy skladovat starý papír doma a v podzimních měsících bude tato akce opět uspořádána. Můžete jej dát některému z dětí nebo přivést ve stanovený den za školu do kontejneru.

Celkově se Monika Bajerová umístila na 10. místě, holky Kučerovy byly dvanácté a Karolína Malíková a Davidem byli na 21. místě ze všech zúčastněných dětí. Moc gratulujeme.

Sbírali jsme také kůru z pome-rančů. Tam jsme se také činili. Nasbírali jsme asi 55 kg – t.j. 4 pytle kůry. Nejlepší sběrači nasušili následující množství kůry:

1. Robková Natálie 9,342 kg
2. Kučerovy Šárka a Vendula 7,320 kg
3. Burýšek Drahomír 7,110 kg

Kůru od nás vykupuje LEROS a využívá se na farmaceutické účely.

Sbírali jsme i víčka od PET láhví jsme sbírali pro Aničku Jurenovou, která trpí vzácným onemocněním, které se nazývá Rett syndrom. Kvůli této nemoci Anička ještě v šesti letech nechodí, nemluví, nemá úchop, je autistická, trpí hyperventilací, stereotypními pohyby rukou a dalšími problémy. Přibližně půl roku podstupuje biologickou léčbu, která je velmi nákladná a nehradí ji zdravotní pojišťovna. Peníze za výkup víček proto představují jednu z mála možností, jak ji mohou její rodiče zaplatit. Proto i my jsme se rozhodli malé Aničce pomoci.

Domníváme se, že tyto činnosti prospívají při výchově dětí k zodpovědnosti a starosti o druhé, rozvíjí se jejich sociální citění, vztah k přírodě, spolu-

nechtělo.... Pak jsme zase proměnili v kluky a holky a jeli se vyřadit na hřiště Olymp do Dubňan. Ke škole v Uhřicích jsme se vrátili po čtvrté hodině unavení, ale spokojení a plní dojmů.

Ve čtvrtek 27. června byli předškoláci pasování na školáky, rozloučili jsme se také se čvrtáky, kteří odchází do jiných škol. Přišel se za námi podívat i pan starosta a maminky, které nám připravily dort. Děkujeme!

V pátek jsme rozdali vysvědčení a teď už hurá na prázdniny! Ať jsou dny volna plné pohody a krásných slunečných dnů!

Marcela Procházková, ředitelka ZŠ a MŠ Uhřice

Dni dětí přálo počasí až napodruhé

Letos nám oslavu svátku dětí poněkud zkomplikovalo nepříznivé počasí. Deště a chladna bylo tolik, že jsme oslavu přesunuli na poslední víkend ve školním roce. To už bylo počasí nádherné, lepší jsme si ani nemohli přát. A asi se to projevilo na účasti – už dlouhá léta jsme neměli na hřišti tolik dětí a tentokrát i rodičů a prarodičů. Moc nás to všechny potěšilo.

Veselo bylo po celém hřišti. Děti si mohly projít stanoviště „z pohádky do pohádky“, kde si kreslily z Karkulkou a s myslivcem, zpívaly si s princeznou, malovaly si perníčky z Ježibabami v Perníkové chaloupce a s Makovou panenkou a motýlem Emanuelelem skládaly z kostek obrázky různých pohádek. Pro ty nejmenší byly připraveny ve spolupráci s místní základní školou disciplíny lovení rybiček, překážková dráha a chůze na chůdách. Vedle nich byla malá skluzavka a tunel, kde se mohli ti nejmenší dostatečně vyřadit.

Pro zábavu větších dětí nám p. Ondřej Bělohoubek zapůjčil trampolínu, na které bylo pořád plno a děti se jí nemohly nabažit. Ani letos jsme nezapomněli na střelbu, která se těší oblibě jak malých, tak velkých. Střílelo se ze vzduchovky na kolíky nebo na panáčky. Zajímavá byla i střelba z luku.

Letos jsme oslovili při přípravě dne dětí i naše myslivce, kteří si pro děti připravili ukázky trofejí, nábojnic a učili je poznávat některá další zvířata podle obrázků. Fotbalisté zase hledali mezi dětmi nové talenty, které se třefovaly do fotbalové branky na cíl. Hasiči prováděli pravidelně po půlhodině ukázkou hasičského útoku a mezi těmito ukázkami si děti mohly samy vyzkoušet jejich překážkovou dráhu. Třešinkou na dortu byla ukázka hašení pěnou, kterou nastříkali hasiči na cestu pod lesem a v této vytvořené pěnové řece se pak děti mohli brouzdat. Maminky asi velkou radost neměly, ale děti to určitě potěšilo.

Závěr dne dětí patřil táboráku a opékání špekáčků. Kdo chtěl, mohl zůstat a posedět a občerstvit se pod přístřeškem bufetu na hřišti.

Závěrem chci poděkovat všem, kdo se podílel na organizaci dne dětí – všem, kdo byli u disciplín jak pro malé tak pro ty větší po celé odpoledne – členům kulturní komise při

Blanka Medunová

Naše obec vyvěsila Moravskou vlajku

Z popudu Moravské národní obce vyvěsila naše obec při příležitosti státního svátku 5. července - připomínky příchodu slovanských věrozvěstů – bratří ze Soluně svatých Konstantina (Cyrila) a Metoděje na Moravu (r. 863) – letos 1150. výročí Moravskou vlajku.

Zásluhou byzantské misie vedené oběma bratry se Morava stala kolébkou slovanské knižní vzdělanosti. Svatí Cyril a Metoděj jsou patrony Moravy a spolupatrony Evropy. Naše obec se tak zapojila do iniciativy připomenout si tak bohaté

a kulturní tradice naší země. Vyvěšení moravské vlajky se může využívat i v jiných dnech, například hodech či jiných slavnostech. Některé radnice tuto vlajku vyvěšují celoročně. Dnešní právní řád upravuje užívání vlajek takto: Každý si může vyvěšovat vlajku, a to i soukromou (vlajky různých spolků) samostatně nebo spolu se státní vlajkou. Samostatné vyvěšování moravské vlajky není nijak upraveno. Záleží na vyvěšovatel, zda užije moravskou vlajku v její původní moravským sněmem schválené žluto-červené variantě doplněné o zemský

znak nebo bez tohoto znaku. Spolu se státní vlajkou lze vyvěsit i jiné vlajky, tedy i moravskou. Zde se však musí respektovat to, že státní vlajka se vyvěšuje na čestnějším místě. Tedy z čelního pohledu na objekt, kde jsou vlajky vyvěšeny: a) vlevo při vyvěšení 2 státních vlajek, b) uprostřed lichého počtu státních vlajek, c) v prostřední dvojici vlevo při vyvěšení sudého počtu státních vlajek, d) první zleva, případně i poslední v řadě, při vyvěšení většího počtu vlajek než 5. Umístění ostatních vlajek již záleží na vyvěšovatel.

Moravská vlajka se skládá ze dvou stejně širokých vodorovných pruhů: vrchní je žlutý, spodní je červený. Doprospěšed listu je obvykle vkládán zlepený zemský znak z roku 1462. V modrém gotickém trojhranném štítu je symetricky rozkřídlená, žluto-červeně šachovaná, heraldicky vpravo hledící orlice, se žlutou královskou třícípou korunkou, žlutou zbrojí (zobák a pařáty) a s červeným jazykaná. Oko orlice je bílé. Obrys štítu a figury je zvýrazněn černou konturou. Při svislém vyvěšení je červený pruh vpravo. (red)

Do projektu „Noc s Andersenem“ se zapojila i naše škola

Noc s Andersenem je akce, kterou české knihovny a další instituce ve střední Evropě podporují zájem dětí o čtení. Do tohoto projektu se již po čtvrté zapojila i naše MŠ a ZŠ, které letošní 13. ročník věnovaly Boženě Němcové. To ale děti zatím neví.

Je tu hádanka. Budeme hledat pohádku paní spisovatelky, která se narodila 4.2.1820 ve Vídni jako dcera panského kočího a české služky. Jako dítě žila v Ratibořicích, kde na ni blahodárný vliv měla její babička Magdalena Novotná. Protože ji a její rodinu sužují bída a nemoc, uchyluje se do světa pohádek, kde dobro vítězí nad zlem. V době jejího největšího vyčerpání vzniká nejvýznamnější a nejrozsáhlejší dílo – Babička. Spisovatelka zcela vyčerpaná umírá v Praze roku 1862 ve věku 42 let. Pochovaná je v Praze na Vyšehradě.

Vendulce Kučerové vyletí ruka nad hlavu jako první. Za ní je tu už les rukou. Upřímně, les ne, protože třetáci jsou jen tři a čtvrtáci váhají. Pro školčátka jsou to nové informace. Seznamujeme se s paní BOŽENOU NĚMCOVOU.

Ale už pojďme hledat pohádku. Která to asi bude? Rozdělíme se podle věku do 6 skupin, přidělíme košíčky a kouzlem se celá budova mění ve starý polorozpadlý hrad na skále a podhradí. Úkolem každé skupiny je:

1. nakreslit pole a do něj zasít len
2. nechat len vyrůst a nakreslit pole lnu (s obrázkem lnu byly děti seznámeny)
3. rozčesat len (nastříhat proužky papíru)
4. utkat plátno (proužky papíru protkat)
5. nastříhat z plátna na košili
6. ušít košili a nesmět u toho promluvit – a tady nastal problém

Jak se domluvit, když musíme být potichu. Takže necháváme děti se na začátku domluvit a postupu šití, jak se budou při práci střídat a pak už musí mlčet. Je to opravdu velký problém a dá velkou námahu ho splnit.

Poté se opět scházíme ve školní třídě, kde je velký plakát s modrým nebem (malovala školčátka). Dvě skupiny už znají jméno hledané pohádky a kreslí na nebe prvního černého ptáka. Ale to už všichni volají s e d m k r k a v c ů. Ano, je to pohádka „O SEDMERO KRKAVCÍCH“. Společně dokreslíme sedm krkavců na nebe a začínáme číst.

Něco nás od poslechu pohádky ruší. Co to je? Je to vůně toustů, které nám zatím připravily p. uč. Krakovičová a p. šk. Šaňková. Tousty v dětech mizí velice rychle. Mezi tím se naše podhradí ponořilo díky

Lukášovi Tesaříkovi do tmy. Cestu na hrad na školní zahradě osvětlují pouze lucerničky. U té poslední je třeba se podepsat. Ti, co nechtějí jít sami, můžou s kamarádem. Protože nám počasí 4. 4. nepřeje, je zima a venku leží rozmoklý sníh, je tato stezka odvaha jen krátká.

Po návratu už se děti rozdělují. Školáci si chystají své spací pytle a jak jinak, čtou si s panem učitelem Davidem Filipi. Školčátka se chystají na postýlky ve své školce. S překvapením sledují starou, ale funkční promítačku i plátno. Paní učitelka Petra Bajerová promítá pohádku. A stále baví. Teď už ale spát. Zhasíná se, uléhá se a už je vidí. Naše HVĚZDIČKY na skříních. SVÍTÍ! SVÍTÍ zrovna tak jako v loni. A TO JE MOC DOBRĚ!

Děti si užily nejen zábavu a legraci, ale naše pohádkové putování jim otevírá cestu do světa knížek. Odměnou pro nás bude, když se kniha pro děti stane opravdovým kamarádem a odpoví jim na mnohé otázky.

Ráno po probuzení čeká na děti bohatá snídaně. Každý si uklidí své věci, paní učitelka dočte pohádku. Děti obdrží upomínkové listy, které jim připravila p. ředitelka Marcela Procházková a plně zázitků čekají odpoledne své rodiče.

Tak ať i dále pohádkový svět patří nejen dětem, ale i každý snad trošku zasněný dospělák se rád nechá unést kouzlem pohádkových dějů!

Andersenovu noc tentokrát připravila p. uč. Ivana Tlapáková

Tituly mistrů republiky v hokeji míří také do Uhřic

Od 27. března do 31. března 2013 vyvrcholilo v Chomutově mládežnické mistrovství ČR 2013 v ledním hokeji. Také naše obec měla na tomto šampionátu zastoupení v podobě dvou nadějných hokejistů - hráčů Komety Brno Daniela Hroudného - zástupce týmu mladšího dorostu a Štěpána Kučery - zástupce 8. třídy.

Oba kometácké týmy se na tento turnaj probíjeli po úspěšné základní části. Osmáci jen jedinkrát prohráli, mladší dorostenci vyhráli za 3 body 32x z 36 utkání. Oba celky jasně opanovali závěrečné klání na severu Čech a na krk si pověsili zlaté medaile. Mladší dorostenci vedeni trenéry Janem Konečným a Davidem Pazourkem zaslou-

ženě získali po roční odmlce opět titul mistrů republiky v juniorské kategorii a k získání tohoto titulu také přispěl i Daniel Hroudný. Zlato v kategorii 8. tříd si odnesl i Štěpán Kučera.

Na místě je velká gratulace našim medailistům. Je to pro tyto hokejisty zadostučinění, zvláště pak pro jejich rodiče. Jistě si přitom promítli jejich dosavadní hokejovou kariéru a celou tu dlouhou pouť, která tomuto ocenění předcházela. Srdečně jim blahopřejeme k titulům mistrů republiky i my a přejeme ještě hodně úspěchů jak ve sportovním tak i v osobním životě.

(red)

Letošní setkání Uhřic bylo pro nás úspěšné

Letošní setkání Uhřic z různých koutů naší republiky se tentokrát uskutečnilo v Uhřicích v okrese Vyškov, severovýchodně od Bučovic. Tyto Uhřice nepatří mezi příliš velké obce. Žije zde asi 240 obyvatel. V nejstarším písemném dokumentu je jméno obce uvedeno jako „Uhercz“. První písemná zmínka o Uhřicích pochází z roku 1327. Z hlediska národnostního byly Uhřice vždy českou obcí. Po stránce náboženské zcela jednoznačně převažovali katolíci.

V roce 1964 došlo ke sloučení obcí Milonice a Uhřice. Po změně politické situace v listopadu 1989 došlo v Uhřicích k velkému změně a osamostatnění obce. V roce 1994 byla vysvěcena kaplička, postupně byly renovovány chodníky a dopravní komunikace. V roce 1998 byla obec plynofikována a v roce 2004 byl vybudován vodovod. Obec postupně odkoupila místní obchod a pohostinství, které zrekonstruovala. U obce se nachází malý obecní a velký chovný rybník.

Setkání se uskutečnilo v sobotu 15. června a zúčastnili se ho zástupci všech Uhřic. Dopoledne bylo věnováno fotbalovému turnaji, kde se naši fotbalisté stali celkovými vítězi. Ve 13 hodin byla zahájena hasičská soutěž, tentokrát netradičně s koňskou stříkačkou. Tato koňská stříkačka byla vyrobena již v roce 1907 Rajmundem Augustem Smékalem z Prahy. Výkon stříkačky je 200 – 300 l/min dle zdatnosti obsluhy. I tato soutěž se pro naše hasičské družstvo vyvíjela nadějně, kdy po soutěži jsme zjistili, že máme stejný čas s družstvem od Blanska. Následoval tedy druhý pokus a ten jsme bohužel nedokázali vylepšit a skončili tak na celkovém druhém místě.

Odpoledne probíhala ochutnávka mešních a košer vín. Košer vína u nás vyrábějí ortodoxní Židé tak, aby splňovala požadavky židovského náboženství. Znamená to mimo jiné i to, že od zpracování hroznů až po zátkování láhví se celého výrobního procesu mohou účastnit

pouze Židé světící šabat (sobotu). Celá výroba košer vína je úplně oddělena od výroby ostatních vín. Mešní víno je čisté přírodní víno, které se nesmí ani přicukrovat, ani sít, nesmí se do něj nic přidávat. Aby nebylo kyselé, vyrábí se z vybraných odrůd s vysokou cukernatostí. V sudech musí víno ležet nejméně 2 roky. Mešní víno se vyrábí pod

liturgickým dohledem a hrozny jsou sledovány již ve vinici.

Dále pak následoval program pro děti, vyhlášení výsledků soutěží, tombola a večerní zábava. Díky slunečnému počasí zde všichni strávili příjemný den a již teď se těší na další setkání, které se uskuteční příští rok v Uhřicích na Šumavě. (red)

